A sárga billegető

Bizonyára sokan látták már a gyors mozgású, legyek után szaladgáló, fekete-fehér tollazatú, hosszú farkát meg-meg billegtető barázdabillegetőt. Talán 5-6-éves lehettem, amikor Édesapám Matyi lovunkkal szántott a Hatvékás-dűlőben. Tavasz volt. Felültetett a ló hátára, de én mindig a szántásban elénk röppenő kis madárkát, a barázdabillegetőt figyeltem. Édesapámtól tudtam meg a nevét is. Fölöttünk már a mezei pacsirta énekelt. Mert akkoriban Zsuzsanna napján (február 19) többnyire már megérkezett. Szántani csak március közepétől lehetett, ha az idő engedte- krumpli alá. Mintha ma lett volna, úgy emlékszem ezekre a pillanatokra. Igy ismertem meg lépésről lépésre, és máig rajongásig tisztelem a természetet.

Egy másik, hazánkban gyakran fészkelő billegető fajról azonban talán keveseknek van tudomásuk: ez a sárga billegető, melynek védett értéke 25-ezer Ft. Az őszi és tavaszi vonulásoknál nagy csapatokban tartózkodnak Magyarországon. A magasban repülve is viszonylag könnyen felismerhető jellegzetes „ficüp-ficüp” kiáltásai alapján, mellyel messziről hírül adja közeledtét. Vadvizek, árkok, nedves, tocsogós területek a kedvelt tartózkodási helyei. **Körülbelül veréb nagyságú, jellegzetesen hosszú farkú madár, hasi és begytáji tollazata élénk citromsárga színű. Felsőteste szürkészöld, szárnyai pedig olajbarnák.**
Bár elég feltűnő tollazatú, mégsem könnyű észrevenni a nyár vagy őszi tájban, a barna megannyi árnyalatát hordozó tarka színekben pompázó növényzet között. A sárga billegető, mint említettem gyakori madár hazánkban, ám rejtőzködő életmódja miatt nyáron nem könnyű felfedezni fészkét. Nem a mezők és a házak környékének, hanem inkább a tocsogós réteknek, vízpartoknak a madara. Fészkét is víz közelébe rejti, magas fű közé. Rovarokkal, apró gilisztákkal táplálkozik. Igen sok rovart, főleg szúnyogot fogyaszt, így nagy szerepe van a biológiai védekezésben. Többnyire télen is itt tartózkodik.

Szöveg: Agárdy Sándor Fotó: Danku János.

(Többen kérdezték, ki is ez a szép fotókat készítő Danku János? Nos -Tornyospálcán 1978-ban az első osztályom végig kitűnő tanulója volt. Minden Ricsikai táboromban részt vett, madártani újságot szerkesztettünk, megszámlálhatatlan terepi kutatásban, túrán vett részt, s ma is- bár műszaki mérnök ember- elkötelezett természetvédő és kitűnő amatőr fotós. A több éve készülő, Döge környékének élővilágát feldolgozó dolgozatomhoz - talán könyv is lesz belőle egyszer? - sok természetfotót kaptam Tőle.)

Írta:
2020. július 25. szombat, 17:10

